

**REGULAMENTUL (UE) NR. 1289/2013 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
din 11 decembrie 2013**

**de modificare a Regulamentului (CE) nr. 539/2001 al Consiliului de stabilire a listei țărilor terțe ai
căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai
căror resortisanți sunt exonerati de această obligație**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
în special articolul 77 alineatul (2) litera (a),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele
naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) Este necesar ca mecanismul de reciprocitate care urmează să fie pus în aplicare în cazul în care o țară terță care figurează pe lista din anexa II la Regulamentul (CE) nr. 539/2001 al Consiliului ⁽²⁾ aplică obligativitatea vizei pentru resortisanții a cel puțin unui stat membru să fie adaptat ținându-se cont de intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona și de jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene privind temeiurile juridice secundare. În plus, este necesară adaptarea mecanismului respectiv pentru ca acesta să ofere un răspuns al Uniunii ca act de solidaritate, în cazul în care o țară terță care figurează pe lista din anexa II la Regulamentul (CE) nr. 539/2001 aplică obligativitatea vizei pentru resortisanții a cel puțin unui stat membru.
- (2) La primirea unei notificări din partea unui stat membru privind aplicarea de către o țară terță care figurează pe lista din anexa II la Regulamentul (CE) nr. 539/2001 a obligativității vizei pentru resortisanții statului membru respectiv, toate statele membre ar trebui să reacționeze în comun, oferind astfel un răspuns al Uniunii la o situație care afectează întreaga Uniune și care supune cetățenii acesteia unui tratament diferit.
- (3) Reciprocitatea deplină a vizelor este un obiectiv pe care Uniunea ar trebui să îl urmărească în mod activ în relațiile sale cu țările terțe, contribuind astfel la îmbunătățirea credibilității și a coerenței politicii externe a Uniunii.
- (4) Prezentul regulament ar trebui să stabilească un mecanism privind suspendarea temporară a exceptării

de la obligativitatea vizelor pentru o țară terță care figurează pe lista din anexa II la Regulamentul (CE) nr. 539/2001 („mecanismul de suspendare”), într-o situație de urgență, atunci când este necesară o reacție promptă pentru soluționarea dificultăților cu care se confruntă cel puțin un stat membru și ținând cont de impactul general al situației de urgență asupra Uniunii în ansamblul său.

- (5) În sensul mecanismului de suspendare, o creștere bruscă și substanțială indică o creștere care depășește un prag de 50 %. Aceasta poate indica, de asemenea, o creștere mai redusă dacă Comisia consideră că se aplică în cazul special notificat de statul membru în cauză.
- (6) În sensul mecanismului de suspendare, o rată de recunoaștere scăzută indică o rată de recunoaștere a cererilor de azil de aproximativ 3-4 %. Aceasta poate indica, de asemenea, o rată de recunoaștere mai ridicată dacă Comisia consideră că se aplică în cazul special notificat de statul membru în cauză.
- (7) Este necesar să se evite și să se contracareze orice abuz ca urmare a exceptării de la obligativitatea vizelor pentru șederi de scurtă durată ale resortisanților unei țări terțe, dacă aceștia pun în pericol ordinea publică și securitatea internă a statelor membre în cauză.
- (8) Prezentul regulament ar trebui să ofere temeiul juridic pentru obligativitatea vizelor sau pentru exceptarea de la această obligație a titularilor de documente de călătorie eliberate de anumite entități recunoscute de statul membru în cauză ca subiecți de drept internațional și care nu sunt organizații internaționale interguvernamentale.
- (9) Întrucât regulile aplicabile refugiaților și apatrizilor introduse de Regulamentul (CE) nr. 1932/2006 al Consiliului ⁽³⁾ nu se aplică acestor persoane atunci când își au reședința pe teritoriul Regatului Unit sau al Irlandei, este necesar să se clarifice situația privind obligativitatea vizelor impusă anumitor refugiați și apatrizi care își au reședința pe teritoriul Regatului Unit sau al Irlandei. Prezentul regulament ar trebui să lase statelor membre libertatea de a decide cu privire la acordarea unei exceptări de la obligativitatea vizelor pentru această categorie de persoane în conformitate cu obligațiile lor internaționale. Statele membre ar trebui să notifice astfel de decizii Comisiei.

⁽¹⁾ Poziția Parlamentului European din 12 septembrie 2013 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și decizia Consiliului din 5 decembrie 2013.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 539/2001 al Consiliului din 15 martie 2001 de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerati de această obligație (JO L 81, 21.3.2001, p. 1)

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1932/2006 al Consiliului din 21 decembrie 2006 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 539/2001 de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză la trecerea frontierelor externe ale statelor membre și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerati de această obligație (JO L 405, 30.12.2006, p. 23).

- (10) Regulamentul (CE) nr. 539/2001 nu ar trebui să aducă atingere aplicării acordurilor internaționale încheiate de Comunitatea Europeană înainte de intrarea în vigoare a regulamentului respectiv, care implică necesitatea de a deroga de la normele comune în materie de vize, ținându-se totodată cont de jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene.
- (11) Pentru a asigura implicarea corespunzătoare a Parlamentului European și a Consiliului în cea de-a doua etapă a aplicării mecanismului de reciprocitate, dată fiind natura politică deosebit de sensibilă a suspendării exceptării de la obligativitatea vizelor pentru toți resortisanții unei țări terțe care figurează pe lista din anexa II la Regulamentul (CE) nr. 539/2001 și implicațiile orizontale ale acestei chestiuni pentru statele membre, pentru țările asociate spațiului Schengen și pentru Uniune în sine, în special pentru relațiile lor externe și pentru funcționarea globală a spațiului Schengen, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește anumite elemente ale mecanismului de reciprocitate. Conferirea acestor competențe Comisiei ia în considerare necesitatea dezbatelor politice privind politica Uniunii în materie de vize în spațiul Schengen. De asemenea, aceasta reflectă necesitatea asigurării transparenței și a securității juridice corespunzătoare în aplicarea mecanismului de reciprocitate tuturor resortisanților țării terțe în cauză, în special prin modificarea temporară corespunzătoare a anexei II la Regulamentul (CE) nr. 539/2001. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. Atunci când pregătește și elaborează acte delegate, Comisia ar trebui să asigure transmiterea simultană, în timp util și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și către Consiliu.
- (12) Pentru a asigura aplicarea eficientă a mecanismului de suspendare și a anumitor dispoziții din mecanismul de reciprocitate și în special pentru a permite tuturor factorilor relevanți și a posibilelor implicații ale aplicării acestor mecanisme să fie luate în considerare în mod corespunzător, ar trebui conferite Comisiei competențe de executare în ceea ce privește stabilirea categoriilor de resortisanți ai țării terțe în cauză care ar trebui să fie supuși unei suspendări temporare a exceptării de la obligativitatea vizelor în cadrul mecanismului de reciprocitate și a duratei corespunzătoare a suspendării respective, precum și competențele pentru punerea în aplicare a mecanismului de suspendare. Respectivetele competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾. Procedura utilizată pentru adoptarea acestor acte de punere în aplicare ar trebui să fie procedura de examinare.
- (13) În ceea ce privește Islanda și Norvegia, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor *acquis-ului* Schengen, în înțelesul Acordului încheiat între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei în ceea ce privește asocierea acestor două state la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea *acquis-ului* Schengen⁽²⁾ care se află sub incidența articolului 1 punctul B din Decizia 1999/437/CE a Consiliului⁽³⁾.
- (14) În ceea ce privește Elveția, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor *acquis-ului* Schengen, în înțelesul Acordului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea *acquis-ului* Schengen⁽⁴⁾ care se află sub incidența articolului 1 punctul B din Decizia 1999/437/CE, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2008/146/CE a Consiliului⁽⁵⁾.
- (15) În ceea ce privește Liechtenstein, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor *acquis-ului* Schengen în înțelesul Protocolului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein cu privire la aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea *acquis-ului* Schengen⁽⁶⁾, care se află sub incidența articolului 1 punctul B din Decizia 1999/437/CE, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2011/350/UE a Consiliului⁽⁷⁾.
- (16) Prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor *acquis-ului* Schengen la care Regatul Unit nu participă, în conformitate cu Decizia 2000/365/CE a Consiliului⁽⁸⁾; prin urmare, Regatul Unit nu participă la adoptarea acestuia, nu are obligații în temeiul acestuia și nu face obiectul aplicării sale.
- ⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).
- ⁽²⁾ JO L 176, 10.7.1999, p. 36.
- ⁽³⁾ Decizia Consiliului 1999/437/CE din 17 mai 1999 privind anumite modalități de aplicare a Acordului încheiat între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei în ceea ce privește asocierea acestor două state în vederea punerii în aplicare, a asigurării respectării și dezvoltării *acquis-ului* Schengen (JO L 176, 10.7.1999, p. 31).
- ⁽⁴⁾ JO L 53, 27.2.2008, p. 52.
- ⁽⁵⁾ Decizia Consiliului 2008/146/CE din 28 ianuarie 2008 privind încheierea, în numele Comunității Europene, a Acordului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea *acquis-ului* (JO L 53, 27.2.2008, p. 1).
- ⁽⁶⁾ JO L 160, 18.6.2011, p. 21.
- ⁽⁷⁾ Decizia Consiliului din 7 martie 2011 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Protocolului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea *acquis-ului* Schengen, în ceea ce privește eliminarea controalelor la frontierele interne și circulația persoanelor (JO L 160, 18.6.2011, p. 19).
- ⁽⁸⁾ Decizia 2000/365/CE a Consiliului din 29 mai 2000 privind cererea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord de a participa la punerea în aplicare a unora dintre dispozițiile *acquis-ului* Schengen (JO L 131, 1.6.2000, p. 43).

- (17) Prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Irlanda nu participă, în conformitate cu Decizia 2002/192/CE a Consiliului⁽¹⁾; prin urmare, Irlanda nu participă la adoptarea acestuia, nu are obligații în temeiul acestuia și nu face obiectul aplicării sale.
- (18) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 539/2001 ar trebui modificat în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (CE) nr. 539/2001 se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 se modifică după cum urmează:

- (a) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Atunci când o țară terță care figurează pe lista din anexa II aplică obligativitatea vizelor pentru resortisanții a cel puțin unui stat membru se aplică următoarele dispoziții:

- (a) în termen de 30 de zile de la momentul punerii în aplicare de către țara terță a obligativității vizelor sau, în cazurile în care obligativitatea vizelor existentă la 9 ianuarie 2014 este menținută, în termen de 30 de zile de la data respectivă, statul membru în cauză notifică acest lucru în scris Parlamentului European, Consiliului și Comisiei.

Respectiva notificare:

- (i) menționează data punerii în aplicare a obligativității vizelor și tipurile documentelor de călătorie și ale vizelor respective;
- (ii) include o explicație detaliată a măsurilor preliminare luate de statul membru în cauză în vederea asigurării unui regim de călătorii fără viză pentru țara terță în cauză, precum și toate informațiile relevante;

Informațiile privind această notificare se publică fără întârziere de către Comisie în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv informațiile privind data punerii în aplicare a exceptării de la obligativitatea vizelor și tipurile documentelor de călătorie și ale vizelor respective.

În cazul în care țara terță decide să ridice obligativitatea vizelor înainte de expirarea termenului menționat la primul paragraf din prezenta literă, notificarea nu se efectuează sau este retrasă, iar informațiile nu se publică;

- (b) Comisia, imediat după data publicării menționată la litera (a) al treilea paragraf și în consultare cu statul membru în cauză, ia măsuri împreună cu autoritățile țării terțe în cauză, în special în domeniile politic, economic și comercial, pentru a reintroduce sau a introduce un regim de călătorii fără viză și informează fără întârziere Parlamentul European și Consiliul cu privire la respectivele măsuri;
- (c) dacă în termen de 90 de zile de la data publicării menționată la litera (a) al treilea paragraf și în ciuda tuturor măsurilor luate în conformitate cu litera (b), țara terță nu elimină obligativitatea vizelor, statul membru în cauză poate solicita Comisiei să suspende exceptarea de la obligativitatea vizelor pentru anumite categorii de resortisanți ai respectivei țări terțe. În cazul în care un stat membru formulează o astfel de solicitare, acesta informează Parlamentul European și Consiliul;
- (d) când are în vedere măsuri suplimentare în conformitate cu literele (e) (f) sau (h), Comisia ține seama de rezultatul măsurilor luate de statul membru în cauză în vederea asigurării unui regim de călătorii fără viză pentru țara terță în cauză, de măsurile luate în conformitate cu litera (b) și de consecințele suspendării exceptării de la obligativitatea vizelor asupra relațiilor externe ale Uniunii și ale statelor sale membre cu țara terță în cauză;
- (e) dacă țara terță în cauză nu a eliminat obligativitatea vizelor, Comisia, în termen de cel târziu șase luni de la data publicării menționată la litera (a) al treilea paragraf și ulterior la intervale care să nu depășească șase luni pe o perioadă totală care nu poate fi extinsă peste data la care actul delegat menționat la litera (f) produce efecte sau la care se formulează obiecții în privința acestuia:
- (i) adoptă, la solicitarea statului membru în cauză sau din proprie inițiativă, un act de punere în aplicare prin care să se suspende temporar, pentru o perioadă de până la șase luni, exceptarea de la obligativitatea vizelor pentru anumite categorii de resortisanți ai țării terțe în cauză. Respectivul act de punere în aplicare stabilește o dată, în termen de 90 de zile de la intrarea sa în vigoare, la care suspendarea exceptării de la obligativitatea vizelor produce efecte, ținând seama de resursele disponibile în consulatele statelor membre. Când adoptă acte de punere în aplicare ulterioare, Comisia poate prelunge perioada suspendării respective cu perioade suplimentare de până la șase luni și poate modifica categoriile de resortisanți ai țării terțe în cauză pentru care se suspendă exceptarea de la obligativitatea vizelor.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 4a alineatul (2). Fără a se aduce atingere aplicării articolului 4, pe perioadele de suspendare toate categoriile de

⁽¹⁾ Decizia 2002/192/CE a Consiliului din 28 februarie 2002 privind solicitarea Irlandei de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen (JO L 64, 7.3.2002, p. 20).

resortisanți ai țării terțe la care se face referire în actul de punere în aplicare au obligația de a deține viză pentru trecerea frontierelor externe ale statelor membre;sau

- (ii) înaintează comitetului prevăzut la articolul 4a alineatul (1) un raport de evaluare a situației, precizând motivele pentru care a hotărât să nu suspende exceptarea de la obligativitatea vizelor și informează Parlamentul European și Consiliul.

În raportul respectiv sunt luați în considerare toți factorii relevanți, precum cei menționați la litera (d). Parlamentul European și Consiliul pot avea o discuție politică pe baza respectivului raport;

- (f) dacă în termen de 24 de luni de la data publicării menționate la litera (a) al treilea paragraf țara terță în cauză nu ridică obligativitatea vizelor, Comisia adoptă un act delegat în conformitate cu articolul 4b prin care se suspendă temporar, pentru o perioadă de 12 luni, aplicarea anexei II pentru resortisanții țării terțe respective. Actul delegat stabilește o dată, în termen de 90 de zile de la intrarea sa în vigoare, de la care suspendarea aplicării anexei II produce efecte, ținând seama de resursele disponibile în consulatele statelor membre, și modifică anexa II în consecință. Modificarea respectivă se efectuează prin introducerea, lângă numele țării terțe în cauză, a unei note de subsol care precizează că exceptarea de la obligativitatea vizelor este suspendată în ceea ce privește țara terță respectivă și care specifică perioada respectivei suspendări.

Începând de la data la care suspendarea aplicării anexei II pentru resortisanții țării terțe în cauză produce efecte sau de la data la care este formulată o obiecție la actul delegat în temeiul articolului 4b alineatul (5), orice act de punere în aplicare adoptat în temeiul literei (e) care vizează țara terță respectivă expiră.

În cazul în care Comisia transmite o propunere legislativă în conformitate cu litera (h), perioada de suspendare prevăzută în primul paragraf din prezenta literă se prelungește cu șase luni. Nota de subsol la care face trimitere respectivul paragraf se modifică în mod corespunzător.

Fără a se aduce atingere aplicării articolului 4, pe perioadele suspendării respective resortisanții țării terțe care fac obiectul actului delegat au obligația de a deține viză pentru trecerea frontierelor externe ale statelor membre;

- (g) orice notificare ulterioară efectuată de un alt stat membru în temeiul literei (a), referitor la aceeași țară terță, pe perioada aplicării măsurilor adoptate în conformitate cu litera (e) sau (f) în ceea ce privește țara terță respectivă, se integrează în

procedurile respective în curs, fără ca termenele sau perioadele stabilite la respectivele litere să fie prelungite;

- (h) dacă în termen de șase luni de la intrarea în vigoare a actului delegat menționat la litera (f), țara terță în cauză nu elimină obligația de a deține viză, Comisia poate înainta o propunere legislativă de modificare a prezentului regulament în vederea transferării trimeriei la țara terță din anexa II în anexa I;
- (i) procedurile menționate la literele (e), (f) și (h) nu afectează dreptul Comisiei de a prezenta în orice moment o propunere legislativă de modificare a prezentului regulament în vederea transferării trimeriei la țara terță în cauză din anexa II în anexa I;
- (j) în cazul în care țara terță în cauză ridică obligativitatea vizelor, statul membru în cauză notifică imediat acest lucru Parlamentului European, Consiliului și Comisiei. Notificarea se publică fără întârziere de către Comisie în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Orice act de punere în aplicare sau act delegat adoptat în temeiul literei (e) sau (f) în ceea ce privește țara terță în cauză expiră la șapte zile de la publicarea menționată la primul paragraf din prezenta literă. În cazul în care țara terță în cauză a introdus obligativitatea vizelor pentru resortisanții a două sau mai multe state membre, actul de punere în aplicare sau actul delegat referitor la țara terță respectivă expiră la șapte zile de la publicarea notificării referitoare la ultimul stat membru al cărui resortisanți au fost supuși obligativității vizelor către țara terță respectivă. Nota de subsol menționată în primul paragraf al literei (f) se elimină ca urmare a expirării actului delegat în cauză. Informația referitoare la expirarea respectivă se publică fără întârziere de către Comisie în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

În cazul în care țara terță în cauză ridică obligativitatea vizelor iar statul membru în cauză nu notifică acest lucru în conformitate cu primul paragraf din prezenta literă, Comisia procedează din proprie inițiativă, fără întârziere, la publicarea menționată la paragraful respectiv și se aplică al doilea paragraf din prezenta literă.”;

- (b) alineatul (5) se elimină;

2. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 1a

- (1) Prin derogare de la articolul 1 alineatul (2), exceptarea de la obligativitatea vizelor pentru resortisanții unei țări terțe care figurează pe lista din anexa II se suspendă temporar în situații de urgență, ca soluție de ultim resort, în conformitate cu prezentul articol.

(2) Un stat membru poate să notifice Comisia dacă se confruntă, într-o perioadă de șase luni, comparativ cu aceeași perioadă din anul precedent sau cu ultimele șase luni care preced punerea în aplicare a exceptării de la obligativitatea vizelor pentru resortisanții unei țări terțe care figurează pe lista din anexa II, cu una sau mai multe dintre următoarele circumstanțe care duc la o situație de urgență care nu poate fi remediată de statul membru, și anume o creștere bruscă și substanțială a numărului de:

- (a) resortisanți ai respectivei țări terțe care s-au dovedit a fi în situație de ședere pe teritoriul statului membru fără a avea acest drept;
- (b) solicitări de azil din partea resortisanților respectivei țări terțe pentru care rata de recunoaștere este scăzută, în cazul în care o astfel de creștere duce la presiuni deosebite asupra sistemului de azil al statului membru;
- (c) cereri de readmisie respinse trimise de statul membru respectivei țări terțe pentru resortisanții proprii.

Comparația cu perioada de șase luni care precede punerea în aplicare a exceptării de la obligativitatea vizelor, așa cum este menționată în primul paragraf, este aplicabilă doar pe o perioadă de șapte ani de la data punerii în aplicare a exceptării de la obligativitatea vizelor pentru resortisanții țării terțe respective.

Notificarea menționată în primul paragraf precizează motivele pe care aceasta se întemeiază și cuprinde date și statistici pertinente, precum și o explicație detaliată a măsurilor preliminare pe care statul membru în cauză le-a luat în vederea remedierii situației. Comisia informează Parlamentul European și Consiliul de îndată ce primește o astfel de notificare.

(3) Comisia examinează orice notificare transmisă în temeiul alineatului (2), luând în considerare:

- (a) existența oricăreia dintre situațiile descrise la alineatul (2);
- (b) numărul de state membre afectate de oricare dintre situațiile descrise la alineatul (2);
- (c) impactul la nivel general al creșterilor menționate la alineatul (2) asupra situației migrației în Uniune, astfel cum aceasta rezultă din datele furnizate de statele membre;
- (d) rapoartele întocmite de Agenția Europeană pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale Statelor Membre ale Uniunii Europene, de Biroul

European de Sprijin pentru Azil sau de Oficiul European de Poliție (Europol), dacă circumstanțele o impun în cazul specific notificat;

- (e) chestiunea generală a ordinii publice și a securității interne, cu consultarea statului membru în cauză.

Comisia informează Parlamentul European și Consiliul asupra rezultatelor examinării sale.

(4) În cazul în care Comisia, pe baza examinării menționate la alineatul (3), și luând în considerare consecințele unei suspendări a exceptării de la obligativitatea vizelor pentru relațiile externe ale Uniunii și statelor membre ale acesteia cu țara terță în cauză, lucrând în strânsă cooperare cu țara terță respectivă pentru a găsi soluții alternative pe termen lung, stabilește că se impun acțiuni, aceasta adoptă, în termen de trei luni de la primirea notificării menționate la alineatul (2), un act de punere în aplicare care suspendă temporar exceptarea de la obligativitatea vizelor pentru resortisanții țării terțe în cauză pentru o perioadă de șase luni. Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 4a alineatul (2). Actul de punere în aplicare stabilește data la care produce efecte suspendarea exceptării de la obligativitatea vizelor.

Fără a se aduce atingere aplicării articolului 4, pe perioadele suspendării respective resortisanții țării terțe care fac obiectul actului de punere în aplicare au obligația de a deține viză pentru trecerea frontierelor externe ale statelor membre.

(5) Înainte de expirarea perioadei de valabilitate a actului de punere în aplicare adoptat în temeiul alineatului (4), Comisia, în cooperare cu statul membru în cauză, prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului. Raportul poate fi însoțit de o propunere legislativă de modificare a prezentului regulament, în vederea transferării trimiterii la țara terță în cauză din anexa II în anexa I.

(6) În cazul în care Comisia a înaintat o propunere legislativă în temeiul alineatului (5), aceasta poate prelunge valabilitatea actului de punere în aplicare adoptat în temeiul alineatului (4) cu o perioadă care să nu depășească 12 luni. Decizia de prelungire a valabilității actului de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 4a alineatul (2).

Articolul 1b

Până la 10 ianuarie 2018, Comisia transmite un raport Parlamentului European și Consiliului în care evaluează eficiența mecanismului de reciprocitate prevăzut la articolul 1 alineatul (4) și a mecanismului de suspendare prevăzut la articolul 1a și, după caz, transmite o propunere legislativă pentru modificarea prezentului regulament. Parlamentul European și Consiliul hotărăsc asupra acestei propuneri prin procedura legislativă ordinară.”;

3. Articolul 4 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Un stat membru poate prevedea excepții de la obligativitatea vizelor, prevăzută la articolul 1 alineatul (1), sau de la exceptări de la obligativitatea vizelor, prevăzută la articolul 1 alineatul (2), în ceea ce privește:

- (a) titularii de pașapoarte diplomatice, de serviciu/oficiale sau de pașapoarte speciale;
- (b) membrii echipajului civil al aeronavelor și navelor aflați în exercițiul funcțiunii;
- (c) membrii echipajului civil al navelor, atunci când aceștia coboară pe uscat, care dețin un act de identitate pentru personal navigant eliberat în conformitate cu convențiile Organizației Internaționale a Muncii nr. 108 din 13 mai 1958 sau nr. 185 din 16 iunie 2003, sau cu Convenția Organizației Maritime Internaționale privind facilitarea traficului maritim internațional din 9 aprilie 1965;
- (d) echipajul și membrii misiunilor de urgență sau de salvare în caz de dezastru sau de accident;
- (e) echipajul civil al navelor care navighează pe apele interioare internaționale;
- (f) titularii de documente de călătorie eliberate de organizații internaționale interguvernamentale dintre care cel puțin un stat membru are statut de membru, sau de alte entități recunoscute de statele membre vizate ca subiecți de drept internațional, pentru funcționarii respectivelor organizații sau entități.”;

(b) la alineatul (2) se adaugă următoarea literă:

„(d) fără a se aduce atingere cerințelor care decurg din Acordul european privind suprimarea vizelor pentru refugiați, semnat la Strasbourg la 20 aprilie 1959, refugiații recunoscuți, apatrizii și alte persoane care nu dețin cetățenia niciunei țări și care își au reședința pe teritoriul Regatului Unit sau al Irlandei și sunt titulari ai unui document de călătorie eliberat de Regatul Unit sau de Irlanda, care este recunoscut de statul membru vizat.”;

4. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 4a

(1) Comisia este asistată de un comitet. Respectivul comitet este un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului (*).

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(3) În cazul în care comitetul nu emite niciun avis, Comisia nu adoptă proiectul de act de punere în aplicare și se aplică articolul 5 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 4b

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.

(2) Competența de a adopta actele delegate menționată la articolul 1 alineatul (4) litera (f) se conferă Comisiei pentru o perioadă de cinci ani de la 9 ianuarie 2014. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opun prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 1 alineatul (4) litera (f) poate fi revocată în orice moment de către Parlamentul European sau de către Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 1 alineatul (4) litera (f) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de patru luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu, sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Acest termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

(*) Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).”.

Articolul 2

Articolul 1a din Regulamentul (CE) nr. 539/2001, astfel cum a fost modificat prin prezentul regulament, și în special dispozițiile de la alineatul (2) paragraful al doilea se aplică, de asemenea, țărilor terțe referitor la resortisanții cărora a fost introdusă exceptarea de la obligativitatea vizelor înainte de 9 ianuarie 2014.

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Strasbourg, 11 decembrie 2013

Pentru Parlamentul European,
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu,
Președintele
V. LEŠKEVIČIUS
